

Posudek k bakalářské práci Lívie Kotulákové
Unamunovo náboženství (s ohledem na díla Tragický pocit života a Svatý Manuel Dobrotivý, mučedník)

Vedoucí práce: Dr. Juan A. Sánchez

Lívia Kotuláková si vytkla ve své práci za cíl prozkoumat náboženské myšlení Miguela de Unamuna, konkrétně na základě dvou děl: eseje *Del sentimiento trágico de la vida* a románu *San Manuel Bueno, el mártir*. Práce je rozčleněna na obecný úvod do myšlení Generace 98 a Unamunových filosofických inspirací (Nietzsche, Pascal, Kierkegaard, Lev Tolstoj). Výkladová část práce, která se věnuje přímo Unamunovým textům, je rozdělena na část teoretickou, věnovanou rozboru náboženského myšlení v *Del sentimiento trágico de la vida* a část, ve které Kotuláková analyzuje Unamunovu poslední rozsáhlou prózu a hledá spojitosti a rozdíly v náboženských otázkách vzhledem k teorii. I když je toto rozdělení vzhledem k žánrové hybridnosti Unamunova psaní sporné, pro účely práce slouží dobře.

Metodologicky se Kotuláková drží spíše analýzy autorova myšlení, než analýzy literární a snaží se vystihnout a ukázat originalitu a svébytnost Unamunova náboženského názoru a všudypřítomnost náboženských otázek v jeho díle.

Práce je pečlivě a jasně rozčleněna, téma přesně vymezeno, výklad sleduje zřetelnou linii a je přehledný; směřuje k závěrům, které přesvědčivě formuluje. Inspirativní je zejména kapitola o symbolice jmen a postav, i když obsahuje dílčí nedostatky – Kotuláková například neuvádí biblické odkazy, o které se opírá (s. 52) nebo neobjasňuje interpretační rámec, který ji vedl při religiozním výkladu symboliky místa (s. 53-4). Škoda, že nesáhla třeba po klasické knize Northropa Frye *Velký kód: Bible a literatura*, která se biblickou symbolikou zabývá. I tak je ale tato kapitola svěží a poskytuje hlubší interpretaci. Za jednoznačnou přednost považuji, že v rozboru nepříliš přehledného díla, jakým je *Del sentimiento trágico de la vida*, se autorce daří zachovat jasnost a přehlednost výkladu. Obratné je i překlenutí protikladu mezi literaturou a životem (u Unamuna zvláště důležité) a zamyšlení nad shodami i protiklady mezi postavami a autorem.

Práce má bohužel také některé nedostatky: Kotuláková až příliš často konstatuje to, co je zcela zjevné, některé pasáže jsou dosti redundantní, myšlenka či tvrzení se několikrát opakuje bez podstatných změn či širších souvislostí. Často se také objeví tvrzení, které se bez další argumentace pouze opakuje (např. myšlenkové odlišnosti mezi Unamunem a Kierkegaardem, s. 12-13) či pojem bez vysvětlení, byť velmi stručného (krausismus, s. 10, 36). Některé cenné postřehy jsou mnohdy jen naznačeny, práce pak působí polovičatě. Osobní zápal je bytostně potřebný a nanejvýš sympatický, je třeba dát pozor na

nadbytečné superlativy, které se objevují na úkor obsahu a jazykové úrovně. Četná zakolísání se objevují i v překladech úryvků citovaných děl. Ačkoli se jedná pouze o bakalářskou práci, schází mi zde také alespoň zcela základní opora v teorii literatury (problematika interpretace, symboliky, intertextuality etc.).

Zvažuji-li však klady a nedostatky, jsem přesvědčen, že práce Lívie Kotuňákové splňuje všechny nároky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou.

Vít Kazmar

9. června 2013